Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35467
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

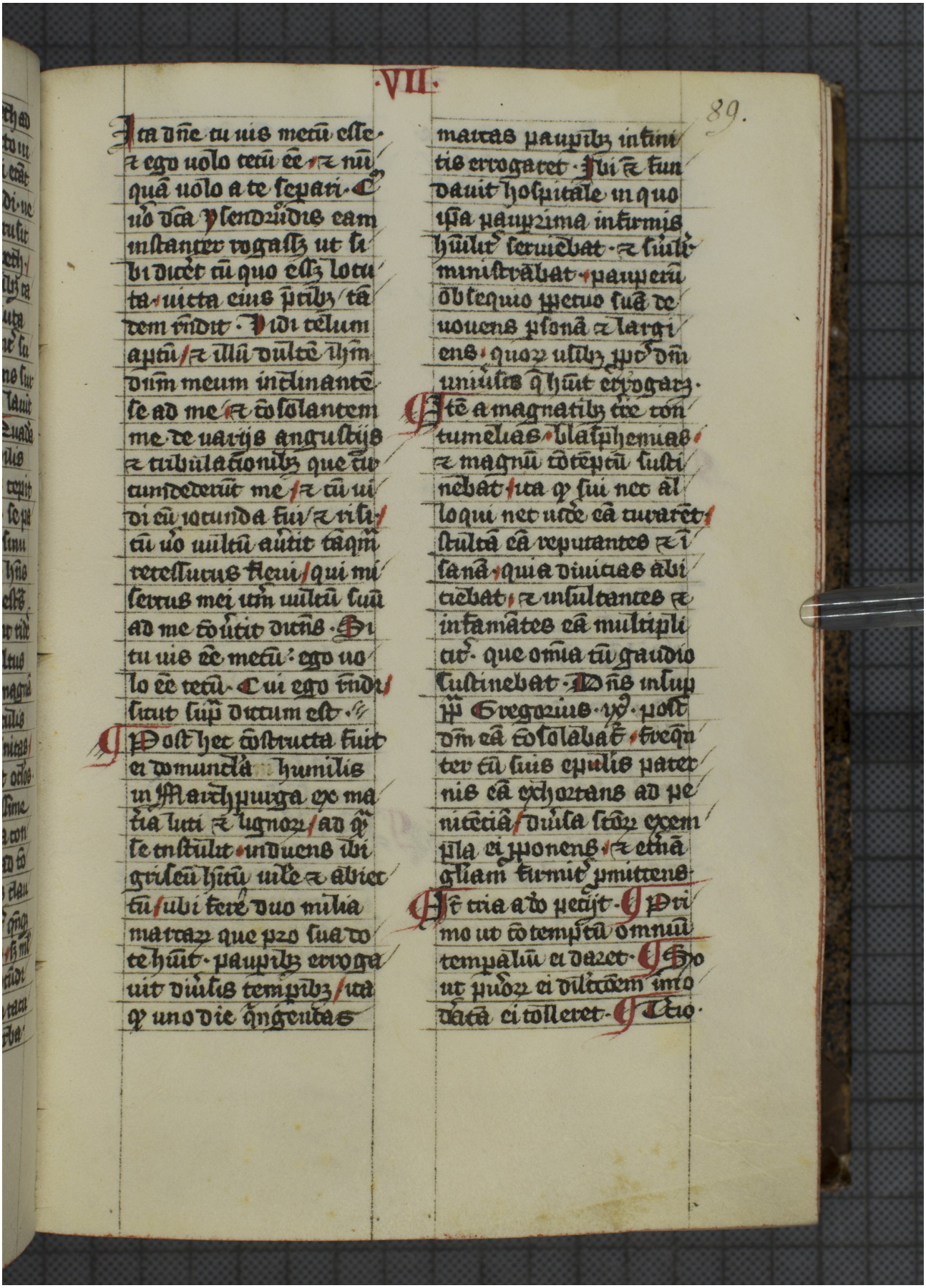

·VII·

89.

Ita dñe tu uis mecũ esse
et ego uolo tecũ ẽe, et nũ
quã uolo a te separari. Cũ
uõ dca ꝑsendrũdis eam
instanter rogassẽ ut si
bi dicẽt cũ quo essẽ locu
ta, uicta eius ꝓcibꝫ tã
tem rndit. Vidi telum
aptũ, et illã dulcẽ ihm
dñm meum inclinantẽ
se ad me, et cõsolantem
me de uariis angustiis
et tribulationibꝫ que tu
tunc dederũt me, et cũ ui
di eũ iocunda fui, et risi,
cũ uõ multũ auditi tãqm
tercessurus fleui, qui mi
serius mei itũ uiltũ suũ
ad me cõuertit dicens. Si
tu uis ẽe mecũ: ego uo
lo ẽe tecũ. Cui ego rndi,
sicut sup̃ dictum est.

Post hec cõstructa fuit
ei domuncula humilis
in Marchpurga ex ma
tia luti et lignor, ad q̃
se instituit induens ibi
griseũ hitũ uile et abiec
tũ, ubi fere duo milia
matran que pro sua de
te habũt. pauperibꝫ erroga
uit diuitis temporibꝫ, ita
q̃ uno die ꝗngentas
matras pauperibꝫ infini
tis erogaret. Hui et fun
dauit hospitale in quo
ipsa pauperima infirmis
humilit seruiebat. et sinili
ministrabat, pauperũ
obsequio ꝑfecto suã de
uouens ꝑsonã et largi
ens, quor usibꝫ ꝓ dñ
uniuersis q̃ habũt erogarẽ.

Ite a magnatibꝫ tũc con
tumelias, blasphemias,
et magnũ cõtẽptũ sustin
ebat, ita q̃ sui nec al
loqui nec uide cã tuarẽt,
stulta cã reputantes et i
sanã, quia diuitias abi
ciebat, et insultantes et
infamãtes cã multipli
cit. que omia cũ gaudio
sustinebat. Dñs insup
ꝑ Gregorius. xp. post
dñm cã cõsolabat, frequ
ter cũ suis epistis pater
nis cã exhortans ad pe
nitẽciã, diuersa stũr exem
pla ei ponens, et etiã
gliam tumit ꝑmittens.

Ite tria a do petijt. Pri
mo ut cõtempsũ omniũ
temporaliũ ei daret. Sec
ut pudor ei dilectõem into
lerãdã ei tolleret. Tertio.